

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 542
din 31.08.2016

Dosar nr.: 36/2015

Petiția nr.: 297/19.01.2015

Petent: Asociația „Centru de pregătire pentru o viață independentă în limbaj mimico – gestual”, Asociația 1 iunie 2001

Reclamat: Serviciul de Telecomunicații Speciale, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârsnice, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, Ministerul pentru Societatea Informațională

Obiect: neasigurarea apelului gratuit la serviciul de urgență 112 pentru persoanele surdo - mute

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.1.1. **Asociația „Centru de pregătire pentru o viață independentă în limbaj mimico – gestual” prin reprezentant ...cu sediul în loc. județ Buzău**

1.1.2. **Asociația 1 iunie 2001 prin reprezentant ... cu sediul în, județ Buzău**

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. **Serviciul de Telecomunicații Speciale** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

1.2.2. **Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârsnice** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

1.2.3. **Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

1.2.4. **Ministerul pentru Societatea Informațională** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petenților vizează neasigurarea apelului gratuit la serviciul de urgență 112 pentru persoanele surdo - mute. Petenții consideră discriminatoriu faptul că serviciul de urgență 112 este apelabil doar de persoanele care aud și vorbesc nu și de persoanele surdo-mute.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.03.2015, prin adresa nr. 297/04.02.2015 fiind citați petenții, iar prin adresa nr. 795/04.02.2015 fiind citat Serviciul de Telecomunicații Speciale. Părțile au fost prezente la audiere și au depus înscrisuri. Colegiul director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției domnului Raed Arafat, Șef al Departamentului pentru Situații de Urgență. Acesta a comunicat punctul de vedere prin adresa nr. 2272/26.03.2015.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.03.2015, prin adresa nr. 1979/16.03.2015 fiind citați petenții, prin adresa nr. 1979/16.03.2015 fiind citat Serviciul de Telecomunicații Speciale, prin adresa nr. 1979/16.03.2015 fiind citat Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârsnice, prin adresa nr. 1979/16.03.2015 fiind citată Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, iar prin adresa nr. 1979/16.03.2015 fiind citat Ministerul pentru Societatea Informațională. Petenți și reclamatul 1 au fost prezenți la audiere, reclamatul 2, reclamatul 3 și reclamatul 4 au fost absenți la audiere. Reclamatul 1 a depus punctul de vedere prin adresa nr. 1949/16.03.2015. Reclamatul 3 a transmis punctul de vedere prin adresa nr. 2188/24.03.2015. Petenții au depus înscrisuri prin adresa nr. 2214/24.03.2015. Reclamatul 4 a transmis punctul de vedere prin adresa nr. 2213/24.03.2015. Reclamatul 2 a transmis punctul de vedere prin adresa nr. 2599/09.04.2015. Reclamatul 1 a transmis concluzii scrise prin adresa nr. 2418/02.04.2015. Colegiul director a solicitat reclamatului 3 date suplimentare prin adresa nr. 6346/01.10.2015. Reclamatul 3 a răspuns solicitării Colegiului director prin adresa nr. 6771/20.10.2015.

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petenții consideră că este o formă de discriminare încălcarea Legii nr. 160/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență pentru cetățenii care sunt surdo-muți și nu pot apela gratuit serviciul de urgență 112. Petenții precizează că în România doar apelul voce este preluat de serviciul 112 și există un nr. de 24000 de

persoane surde, unii dintre ei fără comunicare verbală și încadrați în grad de handicap, care nu pot apela serviciul 112.

4.1.2. Petenții solicită sistarea funcționării serviciului 112 aplicabil doar pentru persoanele care aud și vorbesc până la rezovarea aplicării acestui serviciu pentru persoanele fără auz și fără comunicare verbală.

4.2. Susținerile părților reclamate

4.2.1. Susținerile reclamatului 1

4.2.1.1. Serviciul de urgență 112 este organizat și funcționează în baza OUG nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență -SNUAU, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008. Portivitul cadrului de reglementare prezentat, la art. 2, alin. (4) este prevăzut faptul că „Apelul la numărul 112 este gratuit pentru utilizatorii finali.”

4.2.1.2. Potrivit prevederilor art. 70, alin. (1) din OUG nr. 111 din 14 decembrie 2011, privind comunicațiile electronice –„Toți utilizatorii finali ai serviciilor prevăzute la alin. (2), inclusiv utilizatorii de posturi telefonice publice cu plată, au dreptul de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi niciun mijloc de plată, apeluri către numărul unic pentru apeluri de urgență 112". În acest sens, alin. (2) al aceluiași articol stabilește că - „ANCOM ia măsurile necesare pentru a se asigura că furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de originare a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație oferă acces utilizatorilor finali la numărul unic pentru apeluri de urgență 112" iar alin. (6) statuează că „Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a lua măsuri astfel încât utilizatorii finali cu dizabilități să beneficieze de acces la numărul unic pentru apeluri de urgență 112 în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali”. Din cadrul legal prezentat rezultă, fără echivoc, faptul că Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS) nu are responsabilități în a defini și aplica măsuri prin care accesarea numărului de urgență 112 în rețelele publice de telefonie să se facă în mod gratuit de către utilizatorii finali și în aceleași condiții de către persoanele cu dizabilități.

4.2.1.3. Privind accesul la serviciul de urgență 112, din conținutul OUG nr. 34/2008, art. 10, alin. g) rezultă obligația centrelor unice pentru apeluri de urgență, componente ale SNUAU administrate de către STS, de a "primi apeluri de la persoane cu dizabilități prin intermediul terminalurilor telematice utilizate în rețelele publice, în limite tehnic fezabile" (definiția terminalului telematic potrivit art. 3, lit. t) din OUG nr. 34/2008 - "terminal specializat care asigură posibilitatea transmiterii apelurilor de urgență și a informațiilor privind urgența de către persoane cu dizabilități de auz și/sau vorbire, utilizând tehnici de transmisie și de prelucrare automată la distanță a informației, prin intermediul unor procedee moderne de comunicație"). Or, la acesta dată, în rețelele publice de telefonie nu există astfel de terminale telematice iar accesarea serviciului de urgență 112 este posibilă doar prin apel "voce" fapt imposibil de realizat de către utilizatorii finali cu deficiență de auz și/sau vorbire.

4.2.1.4. În sprijinul acestei categorii de persoane, STS a întreprins mai multe acțiuni, astfel:

4.2.1.4.1. Urmare avizului Comitetului Național pentru Coordonarea Activității Sistemului Național Unic pentru Apeluri de Urgență, reglementat prin Hotărârea de Guvern nr. 682 din 3 iunie 2009, dat în ședința din data de 28.07.2011, pentru susținerea inițiativei Asociației „1 iunie 2001” Buzău de a identifica și aplica soluții care să permită accesul la Serviciul de urgență 112 a persoanelor cu dizabilități și în mod deosebit a celor cu probleme psihosenzoriale auditive și de vorbire a fost organizat și dat în funcțiune un Call Center pilot, la nivelul județului Buzău, în care erau recepționate apeluri video inițiate în rețeaua Vodafone având asigurat permanent serviciul de comunicare în limbaj mimico-gestual prin interpret autorizat. Odată identificată urgența și locația, interpretul în limbaj mimico-gestual apela Serviciul de urgență 112 care asigura intervenția unitară a agențiilor specializate de intervenție potrivit cerințelor incidentului raportat. Activitatea a avut la bază protocolul de cooperare, anexat, încheiat între STS și Asociația 1 iunie 2001. Din lipsa fondurilor bănești necesare pentru asigurarea serviciilor de apelare video, Asociația nu a mai putut susține proiectul.

4.2.1.4.2. Luând în considerare importanța ce trebuie acordată intereselor specifice ale utilizatorilor cu dizabilități, în anul 2013, a fost creat un nou cadru de cooperare între autorități ale statului cu responsabilități în acest domeniu și organizații nonguvernamentale care au ca obiectiv furnizarea de servicii sociale privind consilierea și incluziunea socială a persoanelor cu deficiențe psihosenzoriale, materializat în nonguvernamentale care au ca obiectiv furnizarea de servicii sociale privind consilierea și incluziunea socială a persoanelor cu deficiențe psihosenzoriale, materializat în protocolul de cooperare anexat. Obiectivul acestei cooperări îl constituie identificarea și aplicarea unor soluții operaționale și tehnice, unitare, care să permită accesul acestei categorii de persoane la serviciile de urgență în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori dar și identificarea soluțiilor de finanțare pentru acoperirea costurilor determinate de acestea.

4.2.1.4.3. În spiritul acestui protocol, prin eforturi proprii, Serviciul de Telecomunicații Speciale se află în etapa de aplicare a unor soluții tehnice și operaționale, unitare, care să permită accesul acestei categorii de persoane la serviciile de urgență în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori. Soluțiile tehnice și operaționale la care se referă partea reclamată și care ar putea fi implementate în următoarele 3 luni, vor permite persoanelor cu deficiențe de auz și vorbire, autorizate prin înscriere voluntară într-o listă, accesul în mod gratuit la serviciul de urgență 112 prin transmiterea de mesaje scurte de tip SMS inițiate la numărul 112. În acest sens, potrivit responsabilităților specifice pe care le au, au fost inițiate discuții cu operatorii de comunicații electronice obținându-se sprijinul acestora în asigurarea acestei categorii de servicii, a fost informată Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații și a fost solicitată Ministerului pentru Societatea Informațională convocarea Comitetului național de coordonare a activității Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, a cărei președinție o deține, pentru a analiza și aproba soluțiile tehnice și operaționale dezvoltate în cadrul Serviciului de Telecomunicații Speciale, documente anexate.

4.2.1.4.4. Demersuri în acest sens sunt realizate și în domeniul legislativ, astfel în data de 25 februarie 2015, a fost adoptată de către Senatul României forma proiectului de lege pentru completarea OUG nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea SNUAU prin care se adoptă articolul de lege cu privire la: „primirea mesajelor prin intermediul serviciului de mesaje scurte de la utilizatorii hipoacuzici. Proiectul de lege urmează a fi dezbătut în Camera Deputaților care va decide definitiv.

4.2.1.5. Prin adresa nr. 2418/02.04.2015 partea reclamată a transmis concluzii scrise comunicând faptul că în prezent proiectul de lege (PLx. 128/2015) se află în dezbateri la comisiile Camerei Deputaților, Serviciul de Telecomunicații Speciale, neavând inițiativă legislativă, susține acest proiect de act normativ, proiect ce creează cadrul legal necesar pentru primirea mesajelor de urgență prin intermediul serviciului de mesaje scurte de la utilizatorii cu deficiențe de auz și/sau vorbire. Având în vedere cele prezentate, partea reclamată solicită respingerea petiției ca netemeinică și să se constate că Serviciul de Telecomunicații Speciale a respectat și aplicat în mod corect legislația aplicabilă numărului de urgență 112, depunând toate diligentele necesare pentru a facilita accesul la numărul unic pentru apeluri de urgență 112 a persoanelor cu deficiențe de auz și/sau vorbire.

4.2.2. Susținerile reclamatului 2

4.2.2.1. În conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Art. 61. - în vederea asigurării accesului persoanelor cu handicap la mediul fizic, informațional și comunicațional, autoritățile publice au obligația să ia următoarele măsuri specifice:

- a) să promoveze și să implementeze conceptul Acces pentru toți, pentru a împiedica crearea de noi bariere și apariția unor noi surse de discriminare;
- b) să sprijine cercetarea, dezvoltarea și producția de noi tehnologii de informare și comunicare și tehnologii asistive;
- d) să faciliteze accesul persoanelor cu handicap la noile tehnologii;
- f) să asigure interpreți autorizați ai limbajului mimico-gestual și ai limbajului specific persoanelor cu surdocecitate;

4.2.2.2. De asemenea, în conformitate cu prevederile Hotărârii nr. 268/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap Art. 37. - în sensul prevederilor art. 61 lit. a) din lege, prin conceptul Acces pentru toți se înțelege proiectarea și executarea produselor, programelor și serviciilor astfel încât să poată fi utilizate de orice persoană fără a necesita lucrări de adaptare.

4.2.2.3. Între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Asociația "1 Iunie 2001" Buzău a fost încheiat în anul 2011 un Protocol de Colaborare pe bază de parteneriat pentru promovarea și realizarea obiectivelor comune în domeniul dezvoltării comunicării limbajului mimico-gestual, respectiv în crearea unui cadru de funcționare a Serviciului de apeluri de urgență 112 - pentru persoanele cu deficiențe psihosenzoriale auditive, conform normelor în vigoare. De asemenea, în anul 2013 a fost semnat un protocol între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, Asociația Națională a Surzilor din România, Asociația Nevăzătorilor din România și Asociația "1 Iunie 2001" Buzău, conform căruia părțile implicate propun măsuri specifice în cooperarea pentru asigurarea accesului persoanelor cu dizabilități psihosenzoriale la Serviciul de urgență 112, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, prin identificarea, analizarea, implementarea și

dezvoltarea unor soluții tehnice și operaționale pentru preluarea apelurilor de urgență, la nivel național, de la persoanele cu dizabilități psihosenzoriale.

4.2.2.4. În ceea ce privește măsurile referitoare accesului persoanelor cu dizabilități psihosenzoriale la Serviciul de urgență, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități finanțează programe și proiecte în domeniul protecției persoanelor cu handicap conform Legii 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Actul normativ prevede sursele de finanțare, obiectivele generale precum și tipurile de beneficiari ai finanțării programelor și proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu handicap.

4.2.2.5. Anual sunt organizate sesiuni publice de selectare și finanțare a proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități, la care organizațiile neguvernamentale cu activitate în acest domeniu au posibilitatea să participe în urma elaborării unui proiect în conformitate cu criteriile de eligibilitate prevăzute de acesta, în scopul demonstrării capacității tehnice, financiare și manageriale a solicitantului și să aplice în cadrul sesiunilor publice de selectare și finanțare a proiectelor destinate organizațiilor neguvernamentale.

4.2.2.6. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități poate, de asemenea, finanța, conform Legii 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Programe de Interes Național care au ca scop integrarea, incluziunea socială și profesională a persoanelor adulte cu handicap, precum și creșterea calității vieții acestora.

4.2.3. Susținerile reclamatului 3

4.2.3.1. Potrivit dispozițiilor art.46 alin.(3) din Anexa la Ordinul președintelui Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nr. 144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, "Primul termen de ședință va fi stabilit astfel încât de la data primirii citației reclamatul să aibă la dispoziție cel puțin 5 zile pentru a-și pregăti apărarea". După cum rezultă din citația transmisă instituției pentru termenul din 24.03.2015, deși aceasta a fost emisă în data de 13.03.2015, comunicarea către ANCOM s-a realizat abia la data de 20.03.2015, fiind înregistrată sub nr.SC-DJ-8590/20.03.2015. Partea reclamată apreciază că soluționarea cauzei la termenul stabilit în data de 24.03.2015 nu s-ar putea realiza decât cu încălcarea dreptului la apărare al instituției.

4.2.3.2. Ca urmare a adresei Dvs. nr. 6346/01.10.2015, înregistrată la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) cu nr. SC-26951/05.10.2015, prin care ne-ați solicitat să vă comunicăm stadiul implementării serviciului de mesaje asociate unui apel de urgență, astfel cum acesta a fost reglementat prin dispozițiile Legii nr. 132/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem următoarele:

4.2.3.3. Conform dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 „Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, denumit în continuare SNUAU, este constituit și administrat de administratorul SNUAU, în scopul furnizării către cetățeni a Serviciului de urgență 112, care asigură preluarea apelurilor de urgență de la cetățeni și, după caz, transmiterea acestora către agențiile specializate de intervenție, sau al prelucrării lor și alertării directe a echipajelor de intervenție în vederea asigurării unei reacții imediate,

uniforme și unitare pentru soluționarea urgențelor, (s.n.)". Totodată, conform prevederilor art. 3 lit. d1) din același act normativ „mesaj asociat unui apel de urgență - orice mesaj scurt (SMS), transmis ulterior unui apel de urgență, privind aceeași situație de urgență, către Serviciul de urgență 112, de o persoană cu dizabilități de auz și/sau vorbire înregistrată la administratorul SNUAU, care necesită acțiunea agențiilor specializate de intervenție; (s.n.)". De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 10 lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008, centrele unice pentru apeluri de urgență, structuri funcționale în cadrul SNUAU, primesc mesajele asociate unui apel de urgență din rețelele publice de telefonie mobilă, de la utilizatorii cu dizabilități de auz și/sau vorbire.

4.2.3.4. Prin urmare, având în vedere prevederile legale sus-menționate, singura instituție publică care are atribuția legală de a realiza implementarea serviciului de mesaje asociate unui apel de urgență este administratorul SNUAU. Conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008, ANCOM are doar competența de a supraveghea modul în care furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice respectă obligațiile prevăzute de cadrul normativ în vigoare, stabilind și condițiile tehnice și economice pe care acești furnizori trebuie să le respecte în realizarea comunicațiilor către SNUAU. În concluzie, pentru a se afla stadiul implementării serviciului de mesaje asociate unui apel de urgență, trebuie adresat administratorului SNUAU, respectiv Serviciului de Telecomunicații Speciale (STS).

4.2.4. Susținerile reclamatului 4

4.2.4.1. În data de 10 martie 2015, ora 15.30, la sediul Ministerului pentru Societatea Informațională, a avut loc Ședința Extraordinară a Comitetului național de coordonare a activității Sistemului național unic pentru apeluri de urgență (SNUAU), în cadrul căreia Serviciul de Telecomunicații Speciale a informat membrii Comitetului că se află în etapa de aplicare a unor soluții operaționale și tehnice, unitare, care să permită accesul persoanelor cu deficiențe de auz și vorbire la serviciile de urgență în condițiile echivalente celor care beneficiază ceilalți utilizatori. Având în vedere cele prezentate și ținând cont de calitatea de administrator al serviciului 112 și de semnatar al protocolului la care se face referire în citația din data de 13.03.2015, partea reclamată consideră că instituția abilitată să ofere informații cu privire la soluția tehnică dată raportat la protocolul interinstituțional pentru asigurarea soluțiilor tehnice de acces al persoanelor cu deficiențe de auz, în sistem gratuit prin SMS, la serviciul 112, în caz de necesitate a acestora, este Serviciul pentru Telecomunicații Speciale.

4.3. Susținerile domnului ...Șef al Departamentului pentru Situații de Urgență

4.3.1. La această dată Serviciul de Telecomunicații Speciale se află în etapa de aplicare a unor soluții operaționale și tehnice, unitare, care să permită accesul acestei categorii de persoane la serviciile de urgență în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori. Soluțiile tehnice identificate vor permite persoanelor cu deficiențe de auz și vorbire, autorizate prin înscriere voluntară într-o listă, accesul în mod gratuit la serviciul de urgență 112 prin transmiterea de mesaje scurte de tip SMS inițiate la numărul 112. Totodată, se menționează că în perioada următoare va avea loc convocarea Comitetului național de coordonare a activității Sistemului național unic pentru apeluri de

urgență, pentru a analiza și aproba soluțiile tehnice și operaționale dezvoltate de Serviciul de Telecomunicații Speciale.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petenții consideră că este o formă de discriminare încălcarea Legii nr. 160/Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență pentru cetățenii care sunt surdo-muți și nu pot apela gratuit serviciul de urgență 112. Petenții precizează că în România doar apelul voce este preluat de serviciul 112 și există un nr. de 24000 de persoane surde, unii dintre ei fără comunicare verbală și încadrați în grad de handicap, care nu pot apela serviciul 112.

Colegiul constată ca petiția a fost formulată ca o stare de fapt, fără a fi stipulat un caz anume, sunt situații necomparabile privind tehnica în domeniu care se adaptează în timp.

5.2. Între părți în funcție de solicitarea petenților s-au încheiat protocoale în 2009, 2011, 2013 și s-au derulat proiecte locale care au fost sistate datorită lipsei fondurilor financiare.

În permanență a fost deschisă pentru găsirea de soluții tehnice și s-au concretizat prin procedura legislativă sens în care s-a adoptat legea nr. 132/2015 de modificare a OG nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență. Astfel prin introducerea la art. 2 la alin. 2 a unui nou alineat se stipulează: "Numărul unic pentru mesajele asociate apelurilor de urgență în rețelele publice de telefonie mobilă este 113". Mai mult mesajele asociate unor apeluri de urgență sunt gratuite pentru persoanele cu dizabilități de auz și/sau vorbire înregistrate la administratorul SNUAU.

5.3. Colegiul director constată că există posibilitatea de apelare a serviciului de urgență gratuit 112 pentru persoanele cu deficiențe de vorbire și auz, respectiv proceduri de gestionare a acestor situații.

Acest sistem de servicii este într-o continuă dezvoltare, în curs de îmbunătățire în raport de resursele tehnice și financiare și experiența în aplicare și posibilitățile tehnice.

5.4. În petiție nu există semnalat nici un caz concret, așa încât cazurile viitoare concrete se vor trata în mod individual.

5.5. Un rol important în informarea persoanelor cu deficiențe de auz /vorbire despre modul de înregistrare în baza de date îl au asociațiile nonguvernamentale în domeniu, Autoritatea națională pentru persoane cu dizabilitate și Ministerul de Interne și Administrație prin Direcțiile Generale de Asistență Soc.

În drept, Colegiul director constată că în cauză nu sunt fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, care la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în

condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

5.6. Astfel, se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- fără să existe o justificare obiectivă.

5.7. În analiza elementelor faptei de discriminare, Colegiul Director față de elementul comparație, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de art.14 din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995).

5.8. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.9. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (O.G. nr. 137/2000, art. 1 alin. 3: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”).

5.10. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (O.G. nr. 137/2000, art. 2 alin. 1: [...] „pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu” [...]; în prezenta speță petentul se consideră discriminate pe bază de apartenență la grupul persoanelor fizice, în comparație cu grupul persoanelor juridice, avocaților, notarilor și persoanelor autorizate.

5.11. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (O.G. nr. 137/2000, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:

[...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; Protocolul 12, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]”.

5.12. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă (O.G. nr. 137/2000, art. 2 alin. 3: [...] „în afară cazului în care aceste prevederi, criteriile sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

Colegiul director raportat la probatoriu administrat în cauza de față constată că nu se intrunesc elementele constitutive faptei de discriminare nefiind situații comparabile.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intrunesc elementele constatării faptei de discriminare conform OG nr 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

- **Asociația „Centru de pregătire pentru o viață independentă în limbaj mimico – gestual” prin reprezentant ...județ Buzău**

- **Asociația 1 iunie 2001 prin reprezentant ...cu sediul în județ Buzău**

- **Serviciul de Telecomunicații Speciale** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

- **Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

- **Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1, sector 1

- **Ministerul pentru Societatea Informațională** cu sediul în loc. București, b-dul Dinicu Golescu, nr. 1,

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării: 6.08.2016

Motivul de fapt și de drept redactate :L.G.
Tehnoredactat D.D.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.